

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

תּוֹרַת הַזָּהָר

הַמְתַּרְגֵּם בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

הַמְנַקֵּד

מִהַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

זָהָר חֲדָשׁ

פְּרִשְׁת כִּי תֵצֵא

תְּרַגְמוּם קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יִרְוֶיַח הַלֹּמֵד בּוֹ

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מוֹפְעֵל הַזָּהָר הַעוֹלָמוֹ"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמוֹשׁ תוֹכֵב" א

אֱלוֹל תִּשׁ"ע לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות,

לכל החברים וידידים, ולכל אחד ואחד מישראל,

לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

לעילוי נשמת

מרת הינדע לאה, מנחם מוניש וחנה בר"ב יצחק אהרון
הרב צבי יצחק, נטע מאיר, מלכה דבורה בר"ב גבריאל הכהן

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

פְּרָשֶׁת כִּי תֵצֵא

כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ (דברים כא). רַבִּי שְׂמַעוֹן פְּתַח, (הושע ה) זָנַח יִשְׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב יִרְדְּפוּ. מַה זֶה זָנַח יִשְׂרָאֵל טוֹב? זֶה יֵצֵר הַטוֹב, שֶׁשְׁלֵמַת הַמְלֶכֶךְ קָרְאוּ טוֹב, שְׁפָתוֹב (קהלת ד) טוֹב יֶלֶד מִסֶּבֶן וְחָכָם. אוֹיֵב יִרְדְּפוּ - זֶה יֵצֵר הָרָע, שֶׁהוּא שׁוֹנְאוֹ שֶׁל אָדָם, שֶׁשְׁלֵמַת הַמְלֶכֶךְ קָרְאוּ שׁוֹנֵא. שֶׁשְׂמוֹת רַבִּים יֵשׁ לוֹ, שְׁפָתוֹב (משלי כה) אִם רָעַב שֶׁנֵּאָךְ הֵאֱכִילָהוּ לָחֶם. וְזוֹהִי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁנֵּאָמַר (שם ט) לָכוּ לְחַמֵּי בְּלַחְמֵי.

וְעַל זֶה צָרִיךְ אָדָם לָשִׁים עָלָיו דְּבָרֵי תּוֹרָה, כִּדְרֵי שִׁיחֵיהָ שָׁבוֹר בּוֹ, שֶׁאֵין קַטְרוֹנֵג לִיֵּצֵר הָרָע, פָּרַט לְדְבָרֵי תּוֹרָה. וְעַל זֶה כָּתוּב (דברים ה) וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ - עַל שְׁנֵי יֵצֵרֶיךָ.

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, יֵצֵר הַטוֹב מִה צָרִיךְ דְּבָרֵי תּוֹרָה? אָמַר לוֹ, יֵצֵר הַטוֹב מִתְעַטֵּר בָּהֶם, וְיֵצֵר הָרָע נִכְנָע בָּהֶם.

וְעַל כֵּן, כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ - זֶהוּ יֵצֵר
 הָרָע, שְׂאֵנוּ צְרִיכִים לְצֵאת כְּנֻגְדּוֹ בְּדַבְרֵי
 תּוֹרָה, וְלְקַטְרֵג עָלָיו, וְאִזּוּ יִמָּסַר בְּיַדֵי הָאָדָם, כְּמוֹ
 שְׂנֵאמַר וּנְתַנּוּ ה' אֱלֹהֶיךָ וְשִׁבִיתָ שְׂבִיו.

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, וַיַּעַל זֶה! וַיַּעַל זֶה! (משלי ל) תַּחַת
 עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְנִבָּל כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם. שְׁחֵרֵי
 יֵצֵר הַטּוֹב נִשְׁפָּח בְּיָדוֹ, וְהוּא מְלֶךְ עָלָיו.

אִשְׁתַּי יִפֹּת תֵּאֵר - זוֹהִי הַנְּשֻׁמָּה, כְּמוֹ שְׂנֵאמַר (שם
 ל) אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלָּל. שְׁחֵרֵי כָּל
 יוֹם וַיּוֹם, אוֹתָם הַסִּיעוֹת וְהַמְנַהֲיָנִים שֶׁל הַנְּשֻׁמוֹת,
 וְאוֹתָם הַסִּיעוֹת וְהַמְנַהֲיָנִים שֶׁל יֵצֵר הָרָע, הֵם
 בְּקַטְרוֹג תָּמִיד, מְקַטְרָנִים אֵלָיו בְּאֵלוֹ, וְכֹל אֵיבְרֵי
 הַגּוֹף בְּצַעַר בִּינִיחָם, בֵּין הַנְּשֻׁמָּה וּבֵין יֵצֵר הָרָע.

וְהִבֵּאתָה אֶל תוֹךְ בֵּיתְךָ, שְׂנֵרְשָׁה מִנְשָׁם. (שם ל)
 וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבֻרָתָהּ, וּכְבֹד בְּאֲרָנוֹ
 אֶת הַדְּבָרִים. וְגִלְחָה אֶת רֵאשִׁיהָ וְעָשְׂתָה אֶת
 צִפְרָנֶיהָ, וְתִטְהַר מֵאוֹתָהּ וְהָמָה שֶׁהַטִּיל בָּהּ הַנְּחָשׁ.

וְהִסִּירָה אֶת שְׂמֹלֶת שִׁבְיָהּ, מֵאוֹתָם כְּסוֹת שָׁל
 טָמְאָה וּמִיָּנִים רָעִים מִחֲטָא הָעֵגֶל. שְׁהִירִי
 בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ לָהֶם לְבוּשֵׁי קֹדֶשׁ שֶׁקָּבְלוּ בְּהַר סִינַי,
 וּכְשֶׁעָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל, הוֹסְרוּ מֵהֶם אוֹתָם לְבוּשֵׁי
 כְבוֹד, שְׁפָתוֹב (שְׁמוֹת ל"ג) וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 עֵדִים מִהַר חוֹרֵב.

וּבְכֹתָהּ אֶת אֲבִיָּהּ וְאֶת אִמָּהּ יֵרַח יָמִים - זֶהוּ
 חֹדֶשׁ אֶלּוּל, שָׁבוּ עָלָהּ מִשָּׁה לָּהָר לְבַקֵּשׁ
 רַחֲמִים לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִמְחַל לְיִשְׂרָאֵל
 עַל (חֲטָא) הָעֵגֶל. וּמִשׁוֹם זֶה, וּבְכֹתָהּ אֶת אֲבִיָּהּ וְאֶת
 אִמָּהּ יֵרַח יָמִים, מִשׁוֹם שְׁנֵלָה אֶת עֲרֹוֹת הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְעֲרֹוֹת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא יח)
 עֲרֹוֹת אָבִיךָ וְעֲרֹוֹת אִמְךָ לֹא תַגִּילָהּ. וְעַל זֶה אָמַר
 (תהלים קי"ט) פִּלְגֵי מַיִם יֵרְדוּ עֵינַי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתְךָ.

וְהָיוּ יִשְׂרָאֵל רְחוּקִים מִתְּפִלָּהּ כָּל הַזְּמַן הַהוּא, עַד
 יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁיֵּרַד מִשָּׁה מִחֲהָר, וְהָיוּ
 יִשְׂרָאֵל בְּתַעֲנִית כָּל הַיּוֹם הַהוּא. וְאִזּוֹ גִּדְּבַק הַתְּפִלָּהּ

בְּנִבְרָתָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כא) וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא
אֵלֶיהָ וּבְעֵלְתָּהּ וְהִיתָה לָּךְ לְאִשָּׁה.

וּבְרָתוֹ בְּרִית עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵא יַעֲבֹדוּ
עוֹד עֲבוֹדָה זָרָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות לד) הִנֵּה
אֲנִי בּוֹרֵת בְּרִית נְגִיד כָּל עַמֶּךָ וְגו'. וְכַתוּב שָׁם (שם)
אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ. וְעַל זֶה, וּמָכַר לֹא
תִמְכְּרָנָה בַּכֶּסֶף, אֵל תִּשְׁקַר בְּנִשְׁמָתְךָ בְּשָׂכִיל אֱלֹהֵי
כֶסֶף, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כ) לֹא תַעֲשֹׂן אֹתִי אֱלֹהֵי
כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשֹׂוּ לָכֶם.

אֲשֶׁרֵי הֵם יִשְׂרָאֵל, שֶׁתְּקַדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא גִזֵּר עֲלֵיהֶם
תַּעֲנִית בַּיּוֹם הַזֶּה, שְׁכַתוֹב (ויקרא כג) כִּי כָל
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תַעֲנֶה בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִבְרָתָהּ
מֵעַמִּיתָ. כִּדִּי שִׁיתְכַּפְּרוּ לָכֶם כָּל חַטָּאֵיהֶם. שְׁכַתוֹב
(שם מז) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
מִכָּל חַטָּאֵיכֶם לְפָנַי ה' תִּטְהָרוּ. עַד כָּאן. (דף עב ע"ב)

מִדְרָשׁ תַּנְעֵלָם

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהִיא מִשְׁפַּע הַיְסוּד
הַעֲלִיּוֹן, כִּשְׁהִיא חוּמַת, הָאֵם שְׁלִמְעָלָה
שׁוֹלֶטת עָלֶיהָ. מִיָּן בְּמִינוֹ. וּבְנוֹף שׁוֹלֶטת הָאֵשׁ
שְׁלִמְטָה. וְשָׁלוֹם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

וּמִי שֶׁאָמַר, שְׁמִי שֶׁהוֹלֵךְ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה בְּלִי
בָּנִים, שֶׁכָּא פַעַם אַחֲרַת לָעוֹלָם הַזֶּה - אָמַר
אֶמֶת.

וְעוֹד, אֹתָם הַרְשָׁעִים שֶׁשְׂטִיִּים בְּאֵוִיר, עַד
שְׁמַרְצִים אֶת חַטָּאִים, וְאַחַר כֵּן נִכְנָסִים
פַּעַם שְׁנִיָּה לְנוֹף, בְּדִי לְצַרְף אֹתוֹ, וְאִם יִצְדַּק, שׁוֹב
אֵינּוּ נִכְנָם פַּעַם אַחֲרַת. וְאִם לֹא - פַּעַם שְׁלִישִׁית,
שֶׁנֶּאֱמַר (אִיוב לז) הֵן כָּל אֱלֹה יִפְעַל אֵל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ
עִם נֶבֶר. וְאִם חָם וְשָׁלוֹם לֹא יִצְדַּק בְּאֵלוֹ הַשְּׁלִשָּׁה
פְּעָמִים, שׁוֹב אֵין לוֹ תִּקְנָה, וְזֶהוּ הַכָּרַת תְּכָרַת.
וְעַל כֵּן צָרִיךְ אָדָם לְהוֹחֵר בְּנִפְשׁוֹ, אִוְלִי יִבֹּא פַעַם
אַחֲרַת.

וַיֵּשׁ לָנוּ רְאִיָּה מְנַדָּב וְאַבְיָהוּא, כְּפִי שְׁכַתְּבָנוּ,
שְׁמַתוֹ חֲצָאֵי גוֹף (הַיּוֹ מְשׁוּם) שְׁלֹא נִשְׂאוּ. וְעוֹד

יֵשׁ לָנוּ סֶמֶךְ מֵעַנְיָן יִבְמָה יִבְא עָלֶיָהּ. כִּי אֵלֹהִים
 יִשְׁתַּדְּלֵנוּ וְרַעוּ, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לָבֵא פַעַם אַחֲרַת בְּגוּף.
 וְעוֹד לְמִדְנוּ מֵאֲנָן, שְׁאֵמַר בּוֹ הַפְתּוּב (בראשית לח)
 לְבִלְתִּי נִתֵּן וְרַע לְאֲחִיו.

וְעוֹד רֵאָיָה אַחֲרַת, (רות ד) יֵלֵךְ בֵּן לְנַעֲמִי. וְכִי
 לְנַעֲמִי יֵלֵךְ, וְהֵלֵא רוּת יִלְדָתוֹ? אֵלֹהִים לְלִמָּה,
 שְׁוֵה עוֹבֵד הוּא הָיָה מִחֲלוֹן, וְיָמַת בְּלֹא בָנִים (ויש
 אומרים מחלון לבדו היתה).

וּמִשּׁוֹם כִּךְ תִּרְאֶה אָדָם צָדִיק וְרַע לוֹ, אֲוִלֵי פַעַם
 אַחֲרַת בָּא לְעוֹלָם, וְלֹא הָיָה כָּל כִּךְ
 צָדִיק, וְיָמַת בְּעַנְיָן הַזֶּה, וְלָכֵן כָּעֵת, כְּשֶׁנִּכְנַם לְעוֹלָם
 הַזֶּה, מִנְּכַח חֲטָאוֹ, וְזֶהוּ צָדִיק וְרַע לוֹ.

וְכִמוֹ כֵּן רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, אֲוִלֵי בָּא פַעַם אַחֲרַת וְיָמַת
 בְּלֵי בָנִים, וְהָיָה צָדִיק וְלֹא נִמְוָר, וְכָעֵת
 מִשְׁלָם לוֹ מִזְכוּתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְזֶהוּ (הושע יד) כִּי
 יִשְׂרָאֵל דָּרְכֵי ה' וְצָדִיקִים יִלְכוּ בָם.

וְזָהוּ שְׂאֵמְרָנוּ, (שם) כִּי יֵשְׁבוּ אֲחִים יַחְדָּו. רַבִּי יִצְחָק
 אָמַר, כִּי יֵשְׁבוּ אֲחִים - שִׁיבִירוּ בְּלִבָּם שֶׁהֵם
 אֲחִים, כָּמוֹ שְׂנֵאָמַר (תהלים כט) וַיֵּשֶׁב ה' מִלְךְ לְעוֹלָם.
 כִּמָּה שְׂנוֹדָעִים שֶׁהוּא מִלְךְ עַל הַכֹּל.

וַיִּמַּת אֶחָד מֵהֶם וּבֵן אֵינִן לוֹ (דברים כה), תְּרִי אִם הָיִו
 לוֹ בָּנִים - לֹא צָרִיךְ. רַבִּי תַנְחוּם אָמַר רַבִּי
 יוֹסֵי, יְבָמָה יָבֵא עָלֶיהָ - לָמָּה צָרִיךְ? שֶׁלֹּא לְמַעַט
 מִהַדְּמִיּוֹן שְׁכוּלִל כָּל הַדְּמִיּוֹנוֹת.

רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (קהלת ד) יֵשׁ אֶחָד וְאֵינִן שְׁנֵי גַם בֵּין
 וְאֵח אֵינִן לוֹ. יֵשׁ אֶחָד - וְזֶהוּ אָדָם שֶׁנִּפְטָר
 מִהָעוֹלָם הַזֶּה חָסֵר מִטּוֹב, שֶׁהוּא אֶחָד, וְאֵינִן לוֹ
 זְכוּת לַעֲשׂוֹת שְׁנֵי. שְׂלֵמְדָנוּ, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, זֶה
 מִי שֶׁנִּפְטָר מִן הָעוֹלָם הַזֶּה יַחֲדָּ בְּלִי שְׁנֵי, הַתְּמַעֵט
 וְהַתְּכַלָּה מִהַדְּמִיּוֹן שְׁכוּלִל כָּל הַדְּמִיּוֹנוֹת.

טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד (שם), מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
 שְׂכָתוֹב אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שָׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם.
 אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בֵּא וּרְאֵה, שְׂכָתְךָ תִּפְסֹק (שם) כִּי

אם יפלו האחד יקים את חברו, בדמיון ההוא.
ואילו האחד שיפל - ואין שני להקימו.

רבי יהודה שלח לו רבי אבא. אמר, אתם
שעומדים לפני בעלי המשנה, מה הטעם
יבמה יבא עליה להקים שם המת, ולא באשה
אחרת?

שלח לו, (ירמיה ב) פֶּר"ה לְמַד מְדַבֵּר בְּאוֹת נִפְשָׁה
שְׂאֵפָה רוּחַ. הַתְּרַגְּשׁ רַבִּי יְהוּדָה, וְאָמַר,
וְדַאי זֶהוּ סוּד הַחֲכָמָה, מִמַּשְׁמַע שְׂפָתוֹב שְׂאֵפָה
רוּחַ, רוּחַ מִמַּשׁ.

וְזֶה הוֹלֵךְ כְּמוֹ מַה שְּׂאֵמַר רַבִּי יוֹסִי, שְׂפָתוֹב (קחלת
ח) וּבִבְנֵי רֵאִיתִי רְשָׁעִים קְבָרִים וּבָאוּ. וּבָאוּ
מִמַּשׁ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְהַדְּבָר מִתְּפָרֵשׁ בְּמַה
שְׂפָתוֹב בְּאוֹת נִפְשָׁה, שְׂמַשְׁמַע שְׂאֵפָלוּ אַרוּסָה,
וְאֵפָלוּ בְּעוֹלָה בְּאוֹת בְּתוֹעֵלַת הַדְּבָר הַזֶּה.

וְהָיָה הַכּוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יְקוּם וְכוּ' (דברים כה). וְמַה
הַטַּעַם הַכּוֹר, וְלֹא הַשְּׁנִי וְלֹא הַשְּׁלִישִׁי?

אמר רבי יודן, הכבוד והראשון על כל פנים של
מת הוא, ודעת שניהם בזיווג הראשון במת.

למדנו, אמר רבי יוסי, (שם) ועלתה ובמתו
השערה אל הזקנים - דבר זה נראה
הצפה! אמר רבי יהודה, חם ושלום שזו הצפה,
אלא להראות הטוב שצריך לעשות עם המת,
והוא לא רוצה, ולפיכך עושים לו קלון לפני כלם.

איזה קלון עושים לו? שכתוב וירקה בפניו,
להכלם בפני הכל, אשר לא יבנה את בית
אחיו. והפסוק בותב, וירקה ואמרה ככה כו', כמו
שנאמר (במדבר יב) ואביה ירק ירק בפניה הלא
תכלם.

רבי אבהו אמר רבי יוחנן, בעסה (וירקה) רק,
שנראה שהוא רק, ולא מים, ולא שבתכסה
בעפר.

האשה היא, שפאה לפני רבי שמעון וירקה רק,
וראה בה שאכלה באותה שעה, ולא היה

נִרְאָה רַק, וְלֹא נַעֲשֶׂתָה בַּיּוֹם הַהוּא, וְאַחַר כֵּן
נִמְלְכוּ, וְהִזְדוּגוּ זֶה עִם זֶה.

וְהֵאֵם רַבִּי שְׂמֵעוֹן עָשָׂה כֵּן? וְהִרִי לְמִדְנֹה, אִם
נִמְלְכוּ קִדְּם שְׂתַעֲלָה לְפָנַי הַדִּין - נָאֵה!
וּמִשְׁתַּתִּירָה אֶת נַעְלוֹ לְפָנַי הַדִּין - לֹא!

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שׁוֹנָה אוֹתָהּ הָאִשָּׁה, שְׂמִרָם
שְׁעָשׂוּ זֶה עִם זֶה, אֲלֵא שְׂזַדְקָה רַק לְרֵאוֹת,
וְלֹא הָיָה כָּשֶׁר, וְהִלְכוּ וְהִזְדוּגוּ זֶה עִם זֶה אַחַר כֵּן.

וְחִלְצָה נַעְלוֹ, כְּמוֹ שְׂנֵאָמַר (הוֹשַׁע ה) חֲלִץ מֵהֶם. רַבִּי
יְהוּדָה אָמַר רַבִּי חִיָּא, כְּתוּב (שְׁמוֹת ג) אֵל
תִּקְרַב הַלּוֹם שֶׁל נַעֲלִיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, וְכִי מִנְעַל
מִטְהַר אֶת הַמָּקוֹם אוֹ מִטְמֵא אֶת הַמָּקוֹם? אֲלֵא
אָמַר רַבִּי אֲבָא, מִלְּמַד שְׂצִנָּה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּדַרְךְ כְּבוֹד לְהַתְפַּרֵּשׁ מֵאִשְׁתּוֹ מְכַל וְכַל. בְּמִשְׁה
כְּתוּב נַעֲלִיךָ, וּבִיהוֹשֻׁעַ כְּתוּב נַעֲלָךְ, שְׁלֹא יִפְרֵשׁ
מֵאִשְׁתּוֹ מְכַל וְכַל, אֲלֵא לְעֵתִים מְזֻמָּנִים.

כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו. מָקוֹם יֵשׁ לָךְ
בְּמַעְלָה גְּדוֹלָה מִשָּׂאֵר בְּנֵי אָדָם, מִדְּרָגָה
הַנִּקְרָאת קֹדֶשׁ. וְעַל כֵּן נִצְטָוָה לְהִתְפָּרֵשׁ מֵאֲשֶׁתּוֹ
בְּדַרְדָּר נֶעֱלַ. אַף כָּאֵן נָם הַנֶּעֱל הַזֶּה פְּרִישׁוֹת אִשָּׁה.

(דף עג ע"א)

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, צָרִיךְ אָדָם לְכַטֵּחַ בְּקוֹנּוֹ, וְלִקַּח
אִשָּׁה, וְלְהוֹלִיד בָּנִים, שְׂלֵא יִלְךְ עֲרִירֵי
לְעוֹלָם הַבָּא. שְׂשֻׁנֵינוּ, מֵהוּ שְׂכָתוֹב (ויקרא ט) עֲרִירִים
יָמוּתוּ? שְׂכָל מִי שְׂאִין לוֹ בָּנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, הוּא
בָּאֵלוֹ לֹא נִבְרָא וְלֹא תָהָה, וְנִקְרָא עֲרִירֵי מִן הָעוֹלָם
הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא.

שְׂאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, מֵאַחַר שֶׁהָאָדָם נוֹשֵׂא אִשָּׁה
וּמוֹלִיד בָּנִים, נִקְרָא עֶבֶד ה', וְנוֹחַל
הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, שְׂכָתוֹב (יחזקאל מד) לְהַנִּיחַ
בְּרַכָּה אֶל בֵּיתָךְ.

מִשָּׁל לְמָה תִּדְבָר דּוּמָה? לְמַלְךְ שֶׁנִּתֵּן בְּקִדּוֹן
לְשֵׁלֶשָׁה בְּנֵי אָדָם. הָאֶחָד שָׂמַר אֶת
הַבְּקִדּוֹן; הַשֵּׁנִי אֶבֶד אֶת הַבְּקִדּוֹן לְנִמְרִי; הַשְּׁלִישִׁי

טַנַּף אֶת הַפְּקָדוֹן, וְנָתַן מִמֶּנּוּ לְאַחַר לְשֹׁמְרוֹ. לַיָּמִים
 בָּא הַמֶּלֶךְ לְתַבְעַ פְּקָדוֹנָו. אוֹתוֹ שָׁשְׂמַר הַפְּקָדוֹן,
 שָׁבַחוּ הַמֶּלֶךְ וַעֲשָׂאוּ נְאֻמֵּן בֵּיתוֹ. הַשְּׂנִי שָׁאֵבַד אֶת
 הַפְּקָדוֹן, הֶאֱכִידוּ מִן הָעוֹלָם, וְצָוָה שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ
 שֵׁם וּשְׂאֲרִית. הַשְּׁלִישִׁי שָׁטַנַּף אֶת הַפְּקָדוֹן וְהַנִּיחַ
 מִמֶּנּוּ לְאַחַר - אָמַר הַמֶּלֶךְ: תִּנְיַחוּ לָזֶה עַד שֶׁנִּרְאָה
 הָאֲחֵר הַיָּאֵף יַעֲשֶׂה מַמַּח שְׁתַּנִּיחַ זֶה בְּיָדוֹ, וּבֵין כָּךְ
 לֹא יֵצֵא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ.

זָכָה הָאֲחֵר - יֵצֵא זֶה לְחֵרוֹת. לֹא זָכָה - אָמַר
 הַמֶּלֶךְ: תָּנוּ לָזֶה עֲנָשׁ עַל שֶׁטַּנַּף אֶת הַפְּקָדוֹן,
 וַיִּשְׂאֵר הַפְּקָדוֹן שָׁלוֹם. רַב הוֹנָא אָמַר, בֵּינּוֹן שְׁנַכְנָם
 - נַכְנָם.

וְאִם טַנַּף אֶת הַפְּקָדוֹן וְלֹא הִנִּיחַ בְּיַד אֲחֵר
 לְשֹׁמְרוֹ, מוֹצִיאִים אוֹתוֹ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, עַד
 שְׂיָבֵא אֲחֵר וַיִּתְקַן מֵה שֶׁטַּנַּף זֶה, וְהַפְּקָדוֹן מוֹצִיאִין
 אוֹתוֹ מִיָּדוֹ שָׁלֵם זֶה, וְנוֹתְנִים אוֹתוֹ לָזֶה שְׁתַּקְּנוּ.

רַבִּי תִּיָּא אָמַר, כָּתוּב (בראשית ב) וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשָׁמַת
 חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. בֵּינּוֹן שָׁאֵמַר

נשמת חיים, למה ויהי האדם לנפש חיה? אלא
 על מנת כן נתן הקדוש ברוך הוא נשמה באדם,
 שיהיה לנפש חיה. במערב קוראים לילדת חיה.

ועוד, אלהים הוציא מינים למינו, והיא הנשמה,
 והנשמה מתחלקת ומתרבה בגוף, בעוד
 שהיא בגוף, וכיון שיוצאה מהגוף, מתרבה ביותר,
 ומשנת מה שלא תוכל להשיג בעודה בגוף.

ותכף שנפרדת מהגוף, רוצה להדבק באלהים,
 ובשום שלא הוציאה גוף, שהיא מינו,
 כמו שהוציא אלהים נשמה שהיא מינו - לא
 מתקבלת, וחוזרת ושואפת עד שתכנס בגוף אחר,
 כדי לקיים ורע לשוב להדבק בגוף הטהור והנוד
 והנקי. ומי שלא הניח בנים, לא מודבק לו. והו
 שכתוב (ירמיה ב) באות נפשה שאפה רוח.

רבי שמעון אומר, מי שלא השאיר אחריו גזעים
 לשרש, נשמתו פלה מן אותו הדמיון שכולל
 כל הדמיונות, עד שמתגלגלת ומורקת מבלי
 לבלי, כמו שנאמר (שם ה) ולא הורק מבלי אל בלי.

מה תקנתו? פתוב (ויקרא כה) וּבֹא גֵאֱלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו
וּגֵאֵל אֵת מִמֶּכֶר אַחִיו.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מִתְּנִלְנֵלְת עַד שְׁתִּמְעָא כְּלֵי כְּשֵׁר
לְהִתְתַּקֵּן. וְאִם אֹתוֹ הִגְוִאל אֵינְנוּ, נִשְׁפָּר
הַכְּלֵי הַיְקָר, וְעַל זֶה נִקְרָא (דברים ז) וּמִשְׁלֵם לְשִׁנְאוֹ
אֵל פָּנָיו לְהֵאבִידוֹ. וְכֵתוּב (שם ה) וְעִשָּׂה חֶסֶד
לְאֵלִפִּים לְאַהֲבֵי וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתַי.

לְכֹן אָמַר רַבִּי אַבְא, פְּתוּב (בראשית ט) בְּצֵלֶם אֱלֹהִים
עָשָׂה אֶת הָאָדָם. מַה יָּשֵׁם זֶה הוֹצִיא מִיָּנִים
לְמִינוֹ, כִּדְ צָרִיךְ אָדָם לְהוֹצִיא מִיָּנִים לְמִינוֹ.